

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 15/10
27.05.2010. година
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Мирјане Ивић и Снежане Андрејевић, чланова већа, са саветником суда Радојком Маринковић, као записничарем, решавајући о захтеву С.Б, адвоката из Т., за преиспитивање судске одлуке - пресуде Управног суда З У.598/10 (07) од 10.03.2010. године, у предмету враћања земљишта, у нејавној седници већа одржаној дана 27.05.2010. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Захтев СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Адвокат С.Б. из Т. поднео је захтев за преиспитивање судске одлуке, пресуде Управног суда З У.598/10 (07) од 10.03.2010. године, којом је одбијена тужба ЗЗ Т. из Т. поднета против решења Министарства финансија - Сектора за имовинско-правне послове ... од 14.05.2007. године, а са разлога предвиђених чланом 49. став 3. Закона о управним споровима. У захтеву наводи да је побијаном пресудом повређено материјално право односно одредба члана 6. став 2. Закона о начину и условима признавања права и враћања земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због неизвршавања обавеза из обавезног откупа пољопривредних производа. Предлаже да суд уважи захтев и укине побијану судску одлуку.

У претходном испитивању поднетог захтева Врховни касациони суд је нашао да је захтев непотпун.

Захтев за преиспитивање одлуке Управног суда поднет је Врховном касационом суду на основу члана 49. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09). У захтеву је означена судска одлука чије се преиспитивање предлаже и разлози и обим преиспитивања, али није означен подносилац захтева. У својству подносиоца, захтев је потписао адвокат мада из садржине у којој наводи "подносимо" произишло би да адвокат захтев не подноси у своје име већ у име странке из управног спора. При томе из пуномоћја приложеног уз захтев које је од 11.06.2007. године, не произилази да странка овлашћује адвоката да Врховном касационом суду поднесе захтев за преиспитивање означене судске одлуке као ванредно правно средство.

Закон о управним споровима ("Службени лист СРЈ" број 46/96), који је престао да важи даном ступања на снагу Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09) односно 30.12.2009. године је у делу који се односио на поступак по правним лековима, одредбом члана 46. став 2. упућивао суд да по непотпуном или неразумљивом захтеву поступа сходно члану 27. тог закона односно да позове подносиоца да у остављеном року отклони недостатке захтева и укаже му на последице непоступања по захтеву суда.

Чланом 52. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09), који се примењује од 30.12.2009. године, прописано је да захтев за преиспитивање судске одлуке садржи означавање судске одлуке чије се преиспитивање предлаже, означавање подносиоца захтева као и разлоге и обим у коме се предлаже преиспитивање, а ставом 2. истог члана Закона прописано је да ће непотпун или неразумљив захтев Врховни касациони суд одбацити решењем против кога није дозвољена жалба.

Одредбама члана 49. до 55. важећег Закона о управним споровима, које се односе на захтев за преиспитивање судске одлуке, није прописано да Врховни касациони суд у претходном испитивању захтева налаже подносиоцу уређење непотпуног или неразумљивог захтева, нити се овим одредбама суд у поступању по захтеву упућује на примену осталих одредби Закона о управним споровима, па ни одредбе члана 25. Закона, којом је прописано да судија појединац у претходном испитивању тужбе позива тужиоца да у остављеном року отклони недостатке непотпуне или неразумљиве тужбе и укаже на последице непоступања по захтеву суда.

Полазећи од изнетог, према ставу Врховног касационог суда, захтев за преиспитивање судске одлуке из члана 49. Закона о управним споровима, који не садржи потребне податке прописане чланом 52. став 1. истог Закона или је неразумљив, суд ће одбацити применом члана 52. став 2. Закона о управним споровима без позивања подносиоца да допуни или исправи захтев.

С обзиром на наведено и чињеницу да у конкретном случају у захтеву за преиспитивање судске одлуке није означен подносилац захтева, Врховни касациони суд налази да је захтев непотпун, па је на основу

члана 52. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву овог решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Дана 27.05.2010. године, Узп 15/10

Записничар,

Радојка Маринковић,с.р.

Председник већа - судија,

Снежана Живковић,с.р.